Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35041
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

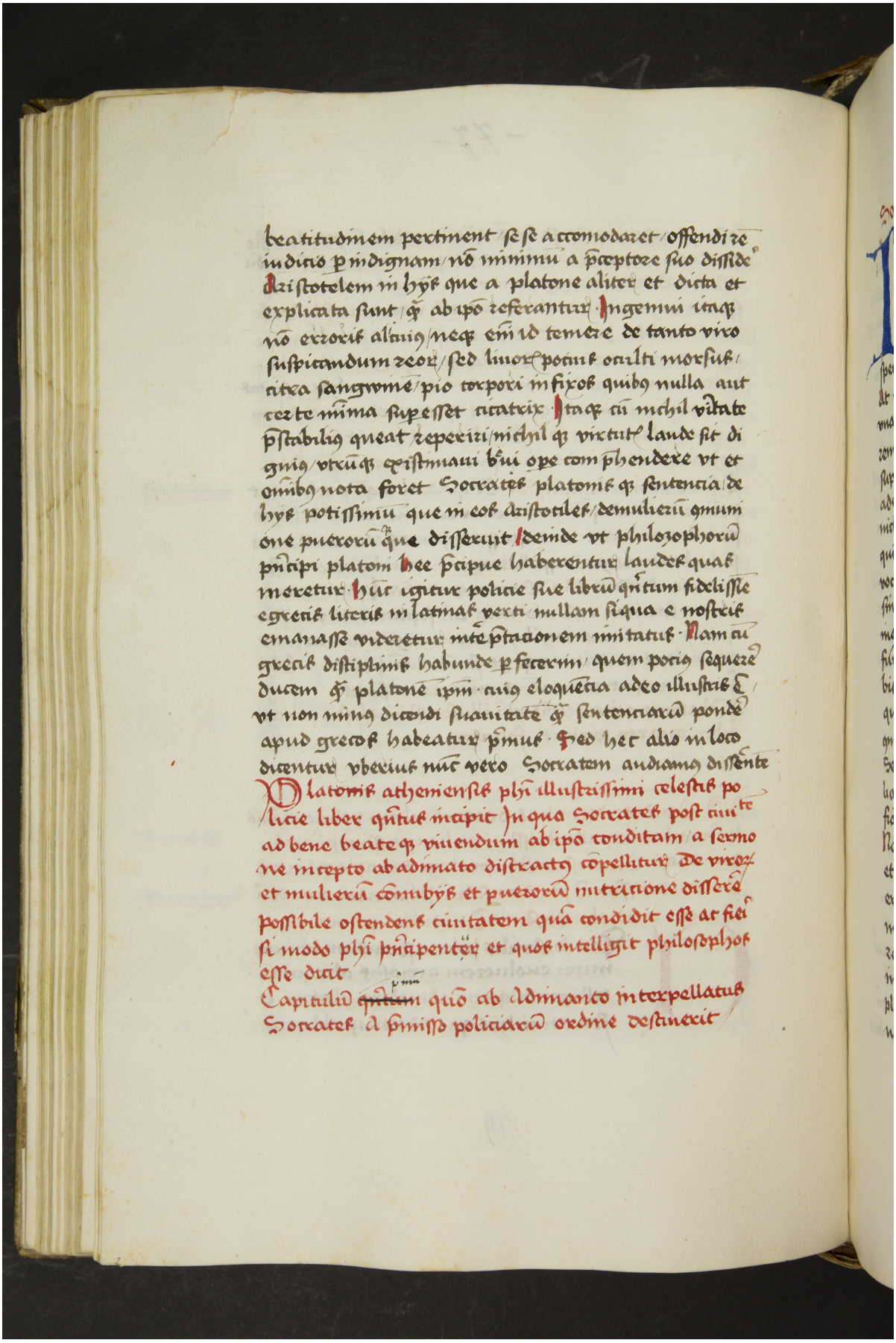

beatitudinem pertinent se se accomodaret offendi re
iudicio p indignam nō minimu a pceptore suo disside
Aristotelem in hys que a platone aliter et dicta et
explicata sunt q ab ipo referantur. Ingenui itaq
nō erroris alicuius neq enim id temere de tanto viro
suspicandum reor sed liuor potius occulti morsus
citra sanguinem pio corpori infixos quibus nulla aut
certe minima supesset cicatrix. Itaq cu nichil veritate
pstabilius queat reperiri nichil q virtutis laude sit di
gnius vtrumq existimaui breui ope comphendere vt et
omnibus nota foret Socrates platonisq sentencia de
hys potissimu que in eos aristotiles de mulieru comuni
one puerorumque disseruit. Deinde vt philozophorum
pncipi platoni hee pcipue haberentur laudes quas
meretur. Hunc igitur policie sue librum quantum fidelissime
e grecis literis in latinas verti nullam siqua e nostris
emanasse videretur interpretacionem imitatus. Nam cu
grecis disciplinis habunde pfecerim quem potius sequere
ducem q platone ipm cuius eloquencia adeo illustris est
vt non minus dicendi suauitate q sentenciarum ponde
apud grecos habeatur pmus. Sed hec alio in loco
dicentur vberius nunc vero Socratem audiamus dissente

Platonis atheniensis phi illustrissimi celestis po
licie liber quintus incipit In qua Socrates post ciuitatem
ad bene beateq viuendum ab ipo conditam a sermo
ne incepto ab adimato distractus copellitur De virorum
et mulierum conubys et puerorum nutricione disserere
possibile ostendens ciuitatem quam condidit esse ac fieri
si modo phi pncipenter et quos intelligit philosophos
esse dicit

Capitulum ~~quintum~~ pmum quo ab adimanto interpellatus
Socrates a pmisso policiarum ordine destinerit